

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

37. An Capitulum Sede vacante possit visitare Monasteria Monialium
exemptarum? Et an Capitulum Sede vacante possit concedere licentium
Monialibus immediatè subjectis Sedi Apostolicæ egrediendi à ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](#)

Sede Vacante. Ref. XXXVII.

397

vigintis, à foro suo exemptas, Papæ beneficium est; ergo ad Canonicos, Capitulumque, Sede Vacante non pertinet.

3. Et ita fuisse dictum à sacra Rota in Burgen, iu-
niij 1596. coram Orano, testatur
Barbola in Consil. Trid. sess. 25. o. 6. n. 1. vbi pro hac
sententia citat Abbatem, & Felinius.

4. Manet igitur firmatum ex superioribus resol.
Capitulum tempore Sedi Vacantis non succederet
Episcopo in his quæ illi competunt tanguam Apo-
stolicæ Sedi Delegato.

RESOL. XXXVII.

*Ad Capitulum Sede Vacante possit visitare Monasteria
Monialium exemplarum?*

*Eis Capitulum Sede Vacante possit concedere licen-
tiam Monialibus immediate subjectis Sedi Aposto-
lica egeriendi è Monasterio in casibus permisissi in
Bulla Pij V. que incipit: Decori, & honestati? Ex
p. 8. t. 4. Rcl. 14.*

5. *Cœlebris, & difficilis quæstio; & ad illam
affirmative responderet Molina de Iustit.
num. 6. 15. cap. 11. num. 8. vbi sic ait, Dubitant Doctori-
res, utrum Capitulum, Sede Vacante, visitare possit
ea Monialium Monasteria, quæ, cum nulli alteri sint
subditi. Sed Apostolica sunt immediate subiecta, &
quorum visitatio Clem. 1. de statu Monach. &c aperte-
tius in Concil. Trid. sess. 20. o. 9. de regularibus, etiam
corum gubernatio, Episcopis tanguam Sedi Apo-
stolica delegatis committitur. Panorm. vbi supra
vrs. controversian, contrariafque ea de re senten-
tias refutat, ipsique in parte negantem propenderet
Ducus, quod qua Episcopo tanguam Sedi Apo-
stolica delegato competit, non transiret in Ca-
pitulum, Sede Vacante. In candem sententiam pro-
penderet Panvinus quæst. 7. citato, tametsi quæst. 10. in
principi, illam limitandam censet. Alij, quos Sy-
lvanus calce num. 3. citatos refert, & in quo um senten-
tias propenderet videatur, affirmantes respondent
Duci fatis debili fundamento capitis vnc. de ma-
jor. & ob. lib. 6. quod, in eo iudicio, nihil ad
rem facit. Dicerem attendendum esse, num numeri
Episcopi aliqui iurisdictionem tanguam Sedi Apo-
stolica delegato in perpetuum committatur, vt ex
officio Episcopis deinceps competit, atque tunc
dixerim eam iurisdictionem per episcopiam transire
ad Capitulum Sede Vacante: nisi aliqui opponatur,
vide colligatur, contrarium fuisse intentum Concilij
aut summum Pontificis id statuentscū enim per perpetuo
in numeri annexatur tanguam pars iurisdictionis
eius numeris idque non in bonum, & tanguam pri-
uilegiorum Episcopi, sed in bonum eorum, in quos
ea iurisdictione exercetur, aut in bonum aliorum &
Ecclesiarum; et cendendum est eam partem iurisdictionis
in eum transire, in quem Episcopalis reliqua iurisdi-
ctionis transiit, ac potinde transire in Capitulum, Sede
Vacante. Atque in re posita quis dubiter, quomodo
Concilium Tridentinum cap. 9. citato, sic statuit:
Monasteria lapetimentalium, fanctæ Sedi Aposto-
licæ immediate subiecta etiam sub nomine Capitu-
lum sancti Petri, vel sancti Ioannis, vel alias quo-
modo neque nuncupentur; ab Episcopis, tanguam
sedi delegatis, gubernentur, non obstantibus
quibuscumque. Quis, inquam, dubiter, eam
iurisdictionem transire ad Capitulum, Sede Vacan-
te. Neque enim mens Concilij fuit, vt toto tem-
pore Sedi Vacantis, sive per mortem, sive per capi-
tulationem Episcopi, Moniales illæ carantur gubernan-
tes, neque id ratione esset consentaneum: unde*

per episcopiam censendum non est, id Concilium
intendisse.

2. Quando vero quo ad aliquam causam, vel
quo ad negotium aliquod particulare, Episcopus esset
delegatus, etiam sub nomine dignitatis, ita ut dele-
gatio ad succellem in Episcopatu, iuxta ea quæ in-
terius discenda sunt, transiret, tunc ea iurisdictione
non transiret in Capitulum Sede Vacante: quoniam
Capitulum Sede Vacante non est Episcopus eius
Delegatus, sed est isti, quem iurisdictione eius Episco-
patus transivit. Hucinque Molina, cuius senten-
tiam teneret Moneta de commun. vtim. volunt. o. 5. n. 423.
Rodriguez in qq. regul. tom. 1. q. 6. art. 9. Cenedo in qq.
Can. q. 26. n. 28.

3. Probat hæc sententia, quia iurisdictione con-
cessa Episcopo, tanguam sedis Apostolica delega-
to, cum sit perpetuo annexa dignitati Episcopali non
est propriæ delegata, sed ordinaria. Colligit hoc Mo-
lina ex cap. ad abolationem de heret. & fin. iuncta Clem.
1. §. 1. & seq. eod. tit. Nam quod in dicto cap. ad abo-
lationem §. vlt. concessum fuerat Episcopo, vt Apo-
stolica auctoritate, contra exemptiones in caulis ha-
ereditis procedat in dicta Clem. i. simili citer conceditur
tam Episcopo quam Capitulo, Sede Vacante, & nulla
sit amplius mentio de Apostolica auctoritate, quasi
iure ordinario id virtute comparatur. Idem confirmat
ex eo, quod cum à canone ea iurisdictione tribuatur
Episcopo, iam de iure communis, non autem spe-
ciali ei competit; non obstante quod in ea conce-
ssione mentio delegationis fiat, argum. cap. liceat in cor-
rigendis, de offic. ord.

4. Sed his non obstantibus negativam senten-
tiam teneret Merolla tom. 3. disp. 7. cap. 7. dub. 1. n. 5. o. vbi
probat Capitulum, Sede Vacante, non posse visitare
Monasteria Monialium exempta, quia hæc visitat
Episcopos, non ex potestate ordinaria, sed tanguam
Sedi Apostolica delegatus, vt dicitur in Clem. 1. de
fuer. monach. & clariss in Concil. Trident. sess. 20.
cap. 9. de regular. & hanc opinionem tenuit Rota in
vna Burgen. visitationis coram D. Orano 1. Iunij 1588.
& in alia Burgen. procurations coram eodem 10. Marij
1597. vbi fuit resolutum. Capitulum Sede Vacante
possit visitare etiam Monasteria Monialium
non exempta, non autem exempta Panvin. de potest.
Capit. Sede Vacante, loc. cit. Garz. tom. 1. de benefic.
part. 5. cap. 7. num. 45. Feder. de Sem. cons. 291. Cardi-
Tulc. tom. 1. lit. C. eonol. 56. num. 50. Ricc. tom. 4. prax.
resol. 5. 63. Graff. 2. part. decisi. lib. 3. cap. 28. num. 18. &
seqq. Prosper de August. in addit. Quaranti. verb.
Capitulum, Azot. tom. 1. cap. 37. q. 15. Barbols. de po-
test. Episc. alleg. 73. num. 25. Idem dicendum est de
alii casibus, in quibus in Concil. Trid. datur Episco-
pico facultas, quod procedat, tanguam Sedi Apo-
stolica Delegatus, in his enim non succedit Capitu-
lum, nisi adderetur à Concilio illa particula Etiam
vt diximus supra. Limitant hæc Panvin. dicta
quæst. 7. prax. Archiep. Neap. cap. 85. num. 30. &
Marc. Anton. Cucc. lib. 2. infisi. maior. tit. 9. num. 80.
nisi esset necessarium id de quo agitur, expediti per
Capitulum, nec patiatur dilationem. Cæterum hæc
limitatio non est necessaria, vt bene inquit Garz. d.
cap. 7. num. 46. nam in casu virgente necessitatis, intrat
jurisdictione ordinaria Capituli; vnde procedete tunc
potest Capitulum ex potestate ordinaria, sicut etiam
ex eadem procedere posset Episcopus, quamvis
nullam potestatem delegatam haberet. Ex quo,
etiam sit, posse Capitulum Sede Vacante concedere
Sup. hoc su-
licentiam Monialibus immediate subiectis Sedi
Apostolica egeriendi è Monasterio in casibus per-
missis in Bulla Pij V. que incipit, Decori & honestatis,
quamvis id pertineat ad Episcopum tanguam
Sedi Apostolica Delegatum, vt bene inquit San-

L. 1 chez

398 Tract. V. De Potestate Capituli,

chōz tom. 2 summa lib. 6. c. 15. n. 50. Quia Monasteria hæc non debent esse absque Prælato, ad quem in causa necessitatis confugiant.

5. Nec videntur obstat illata in contrarium à Moreta, nam licet jurisdicō perpetuo annexa dignitati ceperatur ordinaria, quando simpliciter conceditur à Pontifice, seu à canone: qualis est jurisdicō concessa Episcopis à Concil. Trident. sess. 24. c. 6. de reform. ad dispensandum in aliquibus irregularitatibus, & abfolendum à casibus Pontificis occulatis; secus tamen est quando conceditur cum illo addito, quod eam exerceat concessionarius, tanquam Sedis Apostolicae, seu Pontificis delegatus: nam alias hoc additum esset superfluum, quod dici non debet.

6. Ad textus vero in contrarium allegatos respondet, ex illis nihil aliud colligi, nisi quod illa jurisdicō, procedendi in causa hæresis contra exemptos, quæ tanquam delegata fuit concessa Episcopis in dicta ad abolendum; postea Clemente V. fuit illis data, ut ordinaria, in dicta Clem. 1.

7. Ad confirmationem responderetur, quod licet Episcopi habeant eam jurisdictionem iure communii nihilominus non habent illam ut ordinariam, sed delegatam à canone.

8. Ecce ita hanc sententiam tenet Zipeus tom. 1. Consult. lib. 3. tit. de censibus, cons. 1. Garzas de beneficiis. tom. 1. part. 1. cap. 7. num. 9. & nouissime Pater Baunius in Theol. mor. tom. 1. tract. 11. quest. 24. vbi sic ait: Dico iuri Capitulo competere nullum posse, ad alia Monasteria Virginum, Sede Vacante, in capituli membrisque visitanda, quam quæ non sunt exempta.

9. Primum, quæ authoritas commissa est ac legata, cuiquam à Pontifice, hæc ab illo ad alium non dimittat, cum eius solius sit à committente habita ratio præ ceteris, industriæque, quæ reliqui præstabant, sed est Episcopus Papæ loco, cuius quoque est eius beneficentia, in Monialium exceptatum cura ac regimine, delegatus superior, rectōr, Trident. sess. 25. cap. 9. Monasteria sanctimonialium, sanctæ Sedi Apostolicae immediate subiecta etiam sub nomine Capitulorum sancti Petri, vel sancti Ioannis, vel alias quomodo cum nuncipentur, ab Episcopis, tanquam dictæ Sedis delegatis, gubernantur, non obstantibus quibuscumque; ergo Episcopo mortuo Capitulum visitare non potest Monasteria excepta. Monialium.

10. Secundo; Capitulum non succedit Episcopo in priuilegiis ei cœcessis, cum sint personalia, & odiofa, ac proinde sibi & interpretanda, innoc. in cap. dilecti de donis. Flam. de resignat. l. 7. q. 10. num. 24. Sed quod Episcopo ius sit dicenda sententia in sacras Deo virginis, a foro suo exemptas, Papa beneficium est; ergo ad Canonicos, Capitulumque, Sede Vacante non pertinet.

11. Ad primum argumentum oppositæ sententiae. Respondeadum est coenobia virginum, quæ Papæ voluntate sunt ab Episcoporum censura exempta, non contineri intra ambitum potestatis ordinariae Praefatum, cum hoc ipso quod sunt de eorum subducta foro, nihil in illarum regime moliri possint efficaciter ac validè.

12. Secundum nihil facit ad rem cum infinita sit ubique malorum seges, quam nec autoritate sua opprimere Episcopus dum vinit, dum nec Ecclesiastica censura gladio fecare potest.

13. Deinde est quod respondet, esse scilicet admonendum à Capitulo Vicario Papam de te integra ac si intra semestre à litteris ad eum datis, malo non occurrat, tum videtur honestam rationem habere Capitulum, animadvertisendi in fontes, quod si (quod

existimo verius) facere id non potest, res videtur committenda Deo esse, aut ad novi Episcopi aduentum remittenda. Ita Baunius, satis quidem probabiliter.

RESOL. XXXVIII.

An Capitulum Sede Vacante posse visitare Diaconum?

Et an Metropolitanus posse mittere Visitatorem Ecclesie Vacante, si Capitulum negligens sit in excequenda jurisdictione Episcopali ad se devoluta?

Et an Capitulum Sede Vacante posse syndicare Veterarium defunctorum Episcopi? Ex p. 8. tractat. 4. Reg. fol. 1. s.

§. 1. A Liqui existant non posse, & tempore Sedi Vacantis, solum Pontificem posse deputare visitatorem. Ita Monachus in cap. vili. de suppl. neglig. Prel. in 6. n. 5. Imola in c. 1. ne Sede Vacante n. 5 Boetius de c. 2. n. 29. & alij.

2. Sed ego sententia affirmativa adhæreo cum Solorzano de Indiarum iure, tom. 2. lib. 3. c. 13. num. 8. Mariscot lib. 2. variar. refol. cap. 15. num. 14. Baunius in Theol. mor. tom. 1. tract. 1. quest. 21. unde P. Molina de Institut. tom. 6. tract. 5. dispus. 11. num. 7. sic ait. Ex eodem fundamento deciditur quæstio, de qua gloss. Clem. de heres. verb. Capituli, num. scilicet Sede Vacante, Capitulum posset visitare generaliter Diocesis, sicut eam visitare potest ac tenet Episcopus. Cum enim id ad jurisdictionem Episcopi spectet, sane competit Capitulo, Sede Vacante, non solum quoad crimina particularia, de quibus sit infamia, quod Doctores contraria sententia affirman, sed quod tunc visitatio sit necessaria, sed etiam generaliter: quia id est exequio jurisdictione Episcopalis, non solum utilis Ecclesiæ, ac Diocesis, quod sufficeret, sed etiam necessario incumbens ex officio habent curam Episcopatus, iuxta cap. inter cetera, de offic. ord. & alia iura. Ita Panormi. vbi supra vers. extra Glossam, Panvin. loc. cit. quest. 7. Sylvester. verb. Capitulum, num. 3. & alij. Sicut vidimus in Sede Vacante præterita hiuius Ecclesiæ Conchenis, Capitulum viuenterfalte visitasse Diocesem. Confinit cap. Ecclesiæ de suppl. neglig. Prel. lib. 6. vbi statuitur, Metropolitanum posse mittere Visitatorem Ecclesie vacanti; si Capitulum negligens sit in excequenda jurisdictione Episcopali ad se devoluta. Hucusque Molina; cui adde Rodriguez in summa tom. 1. cap. 17. n. 4. vbi ita ait: La potestad de visitar la Diocesi tiene el Cabildo Sede Vacante, como lo prueba Panormitano, y lo tiene alegando otros Bonifacio Vital, salvos si se tiene por cierto, que avia prefe nuovo Obispo. Y quando la visita compete al Obispo de derecho especial, como quando visita a los exentos immediatamente sujetos a la Sede Apostolica sin aver alguna necesidad de visita, porque aviendo el Cabildo puede acudir a su remedio como lo prueba el Coletrario. Y debla manera se entiende lo que sobre esto afirman el Cardenal Zabala, Federico de Seni, Franco, y Philipo Probo. Sic ille.

3. Sed notandum est cum Solorzano vbi supra n. 19. hanc potestatem visitandi, Sede Vacante, nondum habere Capitulum respectu generalis visitationis, quando nimis visitatorem Civitas, vel Diocesis, sed etiam respectu particularis, qua potest instituti contra certas personas, suborta præcedenti dissimulatione, vt per Bonif. de Vitalin. in Clement. 1. num. 7. & Mariscot. vbi supra num. 17. super quo regulam etiam generalem constituit Feder. de Seni cons. 16. num. 2. in fine, concludens quod in puniendis excusibus,